उपदेशसंक्षेपःकुरुष्वेति ॥ प्रेतगतः प्रेतत्वंप्राप्तः यमक्षये यमगृहे मावालिनं पश्येः ॥ ममशरैश्चोदितः प्रेरितः प्रेतत्वायेतिशेषः इतिब्रूहीत्यन्वयः ॥ ८४ ॥ मानववंशव
र्धनोलक्ष्मणः ॥ ८५ ॥ मंजुमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० त्रिंशःसर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सलक्ष्मणः ॥ १ ॥ साधुवृत्ते साधूनांवृत्ते ॥ स्थिर
स्नेहतालक्षणे ॥ कर्मणा जनितान्फलानुषंगान् अकंटकराज्यभोगसंबंधान्नमन्यते ॥ सख्यमूलानितिशेषः ॥ अतएव वानरराज्यलक्ष्मीं न भोक्ष्यते हियस्मात्तस्मात्तथातत्व

कुरुष्वसत्यंममवानरेश्वरप्रतिश्रुतंधर्ममवेक्ष्यशाश्वतं ॥ मावालिनंप्रेतगतोयमक्षयेत्वमद्यपश्येर्ममचोदितःशरैः ॥ ८४ ॥ सपूर्वजं
तीव्रविवृद्धकोपंलालप्यमानंप्रसमीक्ष्यदीनं ॥ चकारतीव्रांमतिमुग्रतेजाहरीश्वरेमानववंशवर्धनः ॥ ८५ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा
ल्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किंधाकांडेत्रिंशः सर्गः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सकामिनंदीनमदीनसत्वंशोकाभिपन्नं
समुदीर्णकामं ॥ नरेंद्रसूनुर्नरदेवपुत्रंरामानुजःपूर्वजमित्युवाच ॥ १ ॥ नवानरःस्थास्यतिसाधुवृत्तेनमन्यतेकर्मफलानुषंगान् ॥ न
भोक्ष्यतेवानरराज्यलक्ष्मींतथाहिनातिक्रमतेस्यबुद्धिः ॥ २ ॥ मतिक्षयाद्राम्यसुखेषुसक्तस्तवप्रसादात्प्रतिकारबुद्धिः ॥ हतोग्रजंपश्य
तुवीरवालिनंनराज्यमेवंविगुणस्यदेयं ॥ ३ ॥ नधारयेकोपमुदीर्णवेगंनिहन्मिसुग्रीवमसत्यमद्य ॥ हरिप्रवीरैःसहवालिपुत्रोनरेंद्रपु
त्र्याविचयंकरोतु ॥ ४ ॥ तमात्तबाणासनमुत्पतंतंनिवेदितार्थंरणचंडकोपं ॥ उवाचरामःपरवीरहंतास्ववीक्षितंसानुनयंचवाक्यं ॥ ५ ॥

काराऽस्य बुद्धिः प्रेमपरिपालने अति अत्यंतं नक्रमते ॥ तथाहिनातिक्रमतइतिपाठःपांक्तः ॥ २ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ मतिक्षयादिति ॥ मतिक्षये हेतुस्तव प्रसादः अतस्तस्य प्रति
कारबुद्धिः प्रत्युपकारबुद्धिर्नवर्ततइतिशेषः ॥ नदेयं दत्तंनानुपालनीयमित्यर्थः ॥ ३ ॥ नधारये धारयितुंनशक्नोमि ॥ वालिपुत्रोंगदः ॥ विचयमन्वेषणं सुग्रीवंहत्वा त
स्मै राज्यसमर्पणादितिभावः ॥ ४ ॥ निवेदितार्थं विज्ञापितसुग्रीववधप्रवृत्तिं ॥ स्ववीक्षितं सुष्टुअवीक्षितं समयोचितं ॥ ५ ॥